

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA

SEGONA ÈPOKA

2 d'agost 2024

Número 308

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

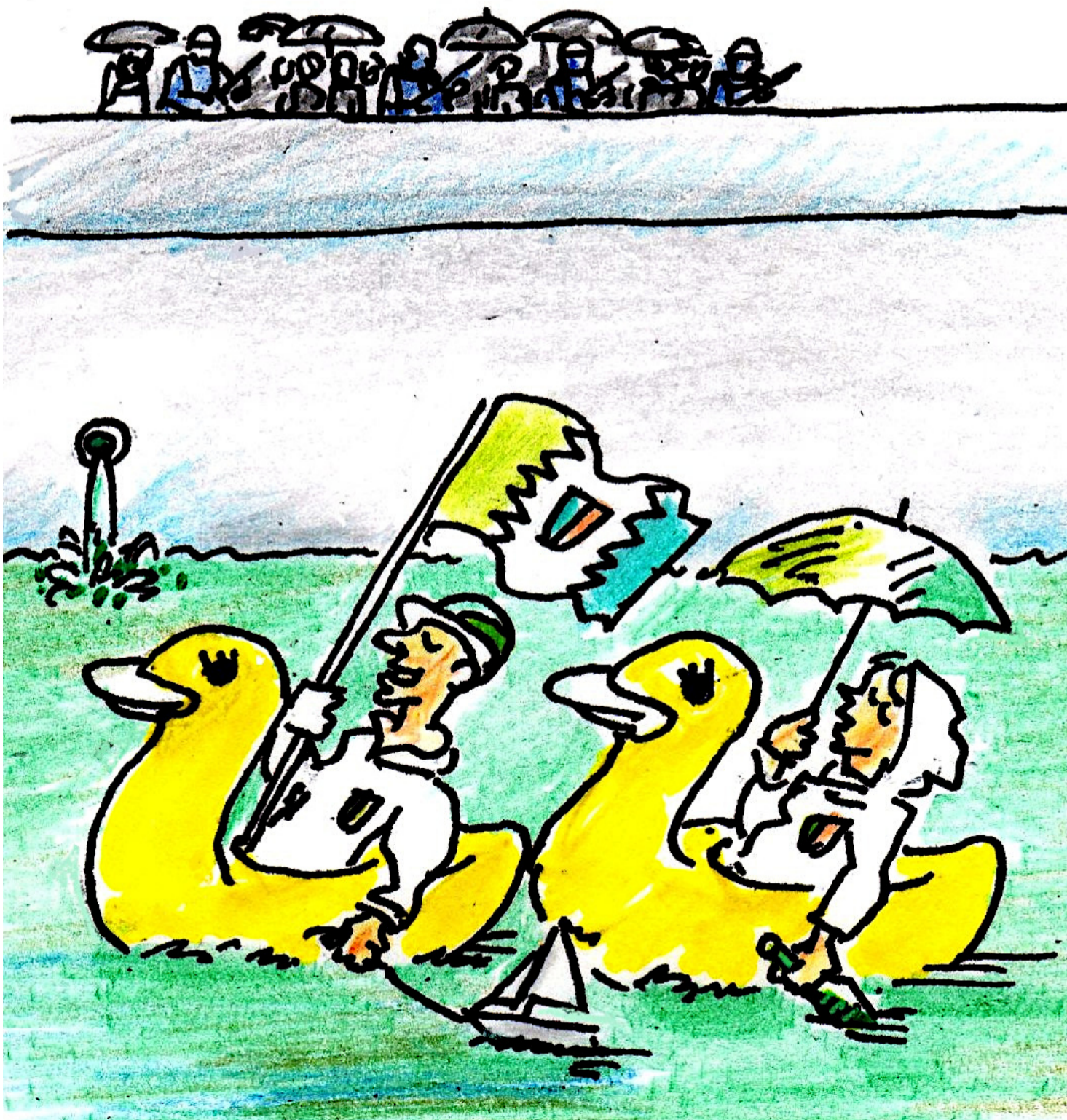
JOCS TELEVISIUS

Inauguració dels Jocs de París

La redacció fa un esforç important. Alguns companys es quedaran sense vacances, d'altres no podran portar als seus fills a colònies, un amic haurà d'aguantar tot l'estiu al sogre enlloc d'ingressar-lo a la residència. Tot perquè jo pugui anar de corresponsal a la inauguració dels Jocs Olímpics de París i una vegada estic allà, no veig res. Només culs i porres, res més. Quatre fileres de seguretat impedeixen el pas al Sena, en teoria l'escenari de l'esdeveniment, amb tancs, tanquetes, infanteria, policia... Inclús una mena de patrulles de la tercera edat lluint la Legió d'Honor al pit i armats amb garrots, fan la seva ronda particular. Hi havia molts més serveis de seguretat que atletes. A les Olimpíades modernes importa molt més la seguretat que els rècords.

Del riu i l'espectacle, ni rastre.

Decebut total, torno a una granja on m'allotgen per mil euros la nit amb dret a llet de vaca. Des d'allí, veig la inauguració per la tele. El millor que podia fer! La única manera de veure realment el gran desplegament mediàtic perquè els Jocs són, ara, un espectacle televisiu. Els innocents que van sortir al carrer a mullar-se es van quedar amb les ganades, ni una barca carregada d'atletes no van veure, només pluja i quilòmetres de moqueta mullada. Culs i porres.

Com a crític de televisió (que no sóc) la cerimònia em va semblar bé. Pesadeta però això és com la marató, ja se sap. Macron va aprofitar per ensenyar al món la seva ciutat, el seu país i la seva arrogància. OK. Va sortit gairebé tot el que representa la cultura francesa, però per la tele.

Finalitzada la festa televisiva és possible que veiem uns grans jocs. Les instal·lacions són magnífiques, incrustades en marcs de gran bellesa. París s'ha convertit en un immens estadi elegant i proper alhora. Potser els ciutadans que no estiguin de vacances i encara treballin, hauran de saltar obstacles, fer esprints, saltar balles, travessar el riu amb perxa i coses semblants per desplaçar-se, però aquests seran els ciutadans i com ha quedat clar en la inauguració, el ciutadà no importa gaire. El que compte és la imatge que enviarem a tot el món. Per no importar, ni els atletes semblen importar gaire. Allà entaforats dins les barques sota la pluja se'ls veia encongits, desplaçats, seguint una coreografia més que deixant anar la seva alegria. Temps moderns, diuen.